

Békehírnők

2000. FEBRUÁR 27.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

XCIV. ÉVF. 9. SZÁM

Megújulás

Csak néhány napja, hogy melegebben süt a nap, és máris nagyot változott a világ. Kertünk árnyékos részein még tartja magát a téli jég. De ahova a nap süt, ott érik a csoda: minden megújul.

A mogyorófa aranyos barkákkal díszel. Sarjad a fű, duzzadnak a rügyek. S én boldogan veszem tudomásul, hogy az ígéret újra beteljesült, „Amíg föld leszen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek” (1Móz 8:22). Micsoda hatalmas erejű törvényt követnek a nemrég még jeges ágak! Kihajtanak, s a feszülő rügyekben ott rejlik a termés ígérete. Öröm dalol a szívemben e csoda láttán. Az éledező természetén át látom mennyei Atyánkat, s ígéreteit, melyek igazak, ámenek. Amit ígért Ő, be is váltja. Lehet bármily kemény, hideg a tél, megérkezik a rügybontó tavasz. Ő ígérte a hideg után a meleget, és megérkezik – és megváltozik a világ. Halálból élet sarjad!

Mennyire veszem komolyan Isten ígéreteit? – ez a kérdés feszül most bennem.

Hányszor veszítjük el diadalmas hitünket, amikor dermesztően nehéz napokkal küzdünk! Nem látunk tovább a lehangelő jelennél. Mintha nem ismernénk Isten csodálatos ígéreteit, melyek nekünk szólnak?!

Aki a természet megújulását parancsba adta és kormányozza a mindenséget, miért ne tudná küzdelmeinket győzelemmel koronázni?

Ó, ki a liliomnak ékes ruhát szabott, miért ne gondoskodna rólunk is? Halottnak látszó ágakon, néhány nap múltán, gyümölcs ígétét hordozó rügyek duzzadnak.

Vajon nem kaptuk-e mi is a bővülködő élet ígétét az Úr Jézus Krisztusban?

Miért vagyunk kicsiny hitűek?

Miért elégszünk meg kevesebbel?

Évekkel ezelőtt történt, hogy gyermekeink apraja az udvaron játszott. „Háborúztak” a szomszéd gyerekekkel. Lapultak, dühöregtek, bújtak az „ellenség” elől. Akit lelőttek mutatóujj-pisztolyukkal, annak le kellett fe-

küdni a földre, mert elesett a csatában.

Az egész udvar tele volt már a „háborús áldozatokkal”, csak a legkisebb fiunk ugrált egyre nagy örömmel.

– Feküdj le! Le vagy löve! – kiáltották a többiek.

– Nekem száz életem van! – haragta a kicsi ragyogó arccal. Örömben ugrált, mint aki valóban halhatatlan. Én éppen gondjaimban elmerültem végeztem a napi munkámat. Úgy szíven talált ez a diadalmas öröm, hogy sírni kezdtem szégyenemben.

– Nekem örök életem van! – hol a megtalált élet diadala, ha lehúznak a gondok? Hol van ez a kiáltó öröm? Elmondtam-e egynek is az elesettek közül, hogy kitől kaptam örök életet?!

Fiamtól akkor azt tanultam, hogy életet nyerni diadalmas öröm, s ez hírt ad magáról és elrejtethetetlen! „Aki hisz a Fiúban, örök élete van...” (Jn 3:36)

Ez az ígéret erőt ad és talpra állít, ha mégoly kemény is a küzdelem. Nem lehetek vesztes! Örök életem van!

Így hordoznak ezek a megújító napok is üzenetet számunkra. A tél és nyár váltakozása az ígéreteiben is hűséges mennyei Atyára mutat.

Arra tanítanak, hogy számoljunk Isten ígéreteivel. Ebben a racionalista környezetben ne feledjük el számításainkba bevinni az Ő ígéreteit! Ne szégyelljük, hogy másként számolunk, mint ez az anyagi világ!

Örök életünk van! – s ha hiányzik az élet diadalmas öröme, kezdjük el magunkban megkeresni az okát!

Tárjuk fel életünk árnyékos zugait, ahol még megtapadt a lelki tél szennyese jege! Isten újjáteremtő világossága ragyog még felettünk, és ez kegyelem!

Ahogy a természet megújul a nap melegén, úgy nekünk is lehetőségünk, sőt szükségünk van megújulásra! Arra a túlradó öröme, mely képes hírül adni hitelesen, hogy mit tett Isten Jézus Krisztus által veled, s velem. „Hogy megtartassál, Nosza újulj végre, Szent papi népe!”

Kalamáris

Fényben

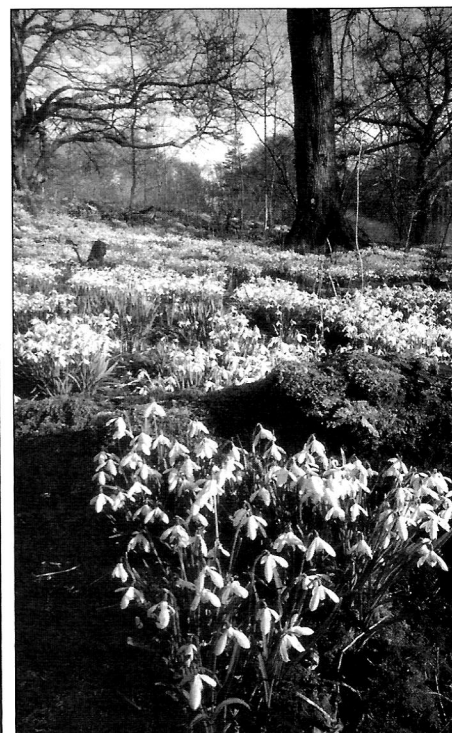
Most messze vannak gondok, viharok...
Most süt a Nap és éltet a fény,
S az életünknek kéklő tengerén
Nem futnak le a fénylő csillagok:
Mert éltet a fény.

Messzire tűnnek puszták és hegyek...
Csak egy a vágy: a fénynek élni ma!
S a Fény Urához repül az ima,
Ki intve szól, hogy hálás is legyek,
Ha éltet a fény.

Mert van, ki nem láthatja a sugárt,
Amit szétszórt a csodás égi-test,
Ki melegséget csak épp érezhet,
De szemében nem fejleszt a bezárt
Fény, áldott meleget.

Ha lesüt reánk Isten sugara
És látja szemünk, éri a szívünk,
Lángoljon fel az égig a hitünk!
S bízón tekintsünk az új, nagy tavaszba,
– Mienk a fény!

Kárász Izabella

Képes híradás a megújult teológiai akadémiáról

1948-ban –
miután egyházunk
megvásárolta az
épületet –,
megkezdődött a
felújítás, amely
1950-ig, az álla-
mosításig tartott

A Baptista Teológiai Akadémia az ezredfordulón

A fenti címmel jelent meg 2000 januárjában az akadémia legújabb kiadványa. Nem könyvismertetőt akarok írni (ezt a kiadó bizonyára hamarosan megteszi), csupán néhány bevezető sort azokhoz a képekhez, amelyek az ezredfordulóra teljesen felújított épületről és a benne folyó munkáról tudósítanak, s amelyek közül néhányat itt közlünk.

Nagy örömünkre szolgál, hogy az elmúlt néhány évben egyházunk több mint 100 millió forint ráfordítással teljesen befejezte a rekonstrukciót. Nincs módunk itt arra, hogy részletesen bemutassuk az épületet, csak megemlítem, hogy omló vakolat, vagy csupasz téglafalak, kivert ablakok, tönkretett fűtési és elektromos rendszer, a padláson pedig több ezer viszkis üveg fogadott bennünket a volt Észak Koreai Nagykövetség által közel fél évszázadig használt épületben – miután visszakaptuk. Ezúton is szeretném megköszönni mindazoknak a testvéreknek és gyülekezeteknek a segítségét, akik sokszor végeztek nagy értékű munkát.

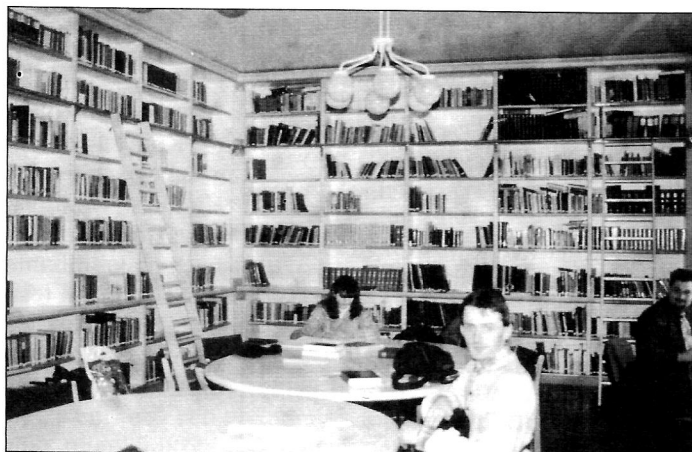
Egyházunk 1948-ban vásárolta a Benczúr utcai épületet. Nagy erővel végezte a felújítást, hisz a háborús évek sem múltak el nyomtalanul. Aztán – pontosan 50 éve – 1950-ben a fordulat után, elvették. (Dr. Somogyi Barnabás testvértől nemrégiben kaptam azt a két régi képet, amit itt közlünk. Híven

Az udvari homlokzat 1948-ban, a vásárláskor

Az udvari homlokzat ma, az átépítés után

A több mint 15.000 kötetes könyvtár nagy olvasóterme

Az utca egyik legszebb épülete lett a régi romos ház

Képes híradás a megújult teológiai akadémiáról

bemutatja az épület akkori állapotát.) Nem tudom hányan hittek abban, hogy valaha még újakezdődhet itt a teológiai oktatás, a lelkipásztor- és a misszió-munkás-képzés.

2000. március 19-én ünnepélyes keretek között adjuk át a teljes Benczúr utcai ingatlant a misszió céljaira: az akadémia épületét, az új Missziói Központot, a Történelmi Emlékparkot, valamint a Millenniumi Múzeumot és képtárat.

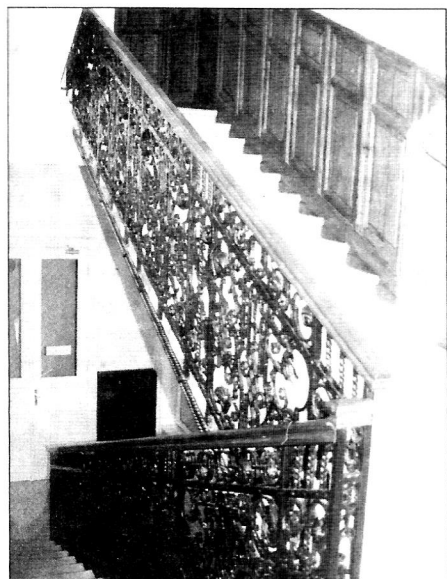
50 év után – immár a teljesen kész épületegyüttesben – biztosított az a háttér-intézményi rendszer, amelyért elődeink oly sokat fáradoztak, áldoztak, harcoltak, s nekünk az ezredfordulóra kegyelemből megadta az Úr!

Az a néhány fotó, amelyet itt közlünk, nem képes érzékelteni azt az óriási változást, amely csak az elmúlt évben is történt. 1999 áprilisától építési területté változott az egész telek. A teljes közműhálózatot ki kellett cserélni. Három méter mély árkok szabdalták az udvart... Az áldozatos munka gyümölcse ma látható.

Március 19-re a gyülekezetek és körzetek egy-egy képviselőjét tudjuk csak hívni az ünnepi megnyitóra, de bárkit bármikor szívesen látunk, aki szeretné megnézni az új objektumot. Szívesen fogadjunk egy-egy gyülekezeti csoportot is.

Imádkozzunk azért, hogy miután az Úr megsegített bennünket a fizikai ház építésében, 2000-ben, az evangélizáció évében, sok lélek megismerhesse őt bizonyágtételünk nyomán! Szolgáljuk őt híven, szóval és tettel!

Dr. Almási Mihály
egyházelnök

A gyönyörű, régi kovácsoltvas lépcsőházkorlát és az új tölgyfalburkolat a lépcsőház díszé

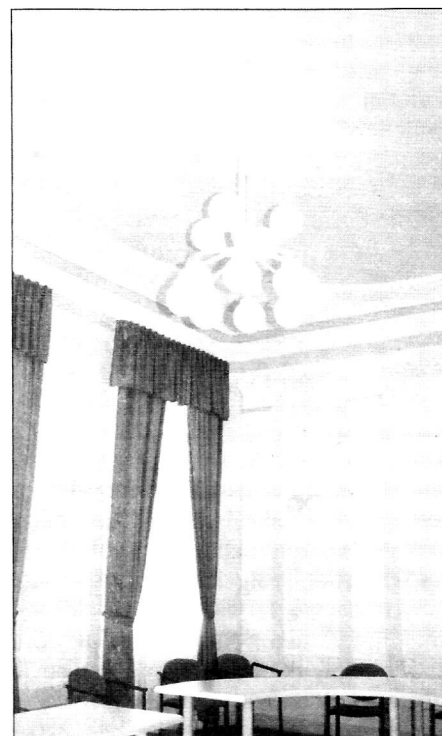
Az akadémia titkársága. Bálint Andrea, a Főigazgatói Hivatal előadója

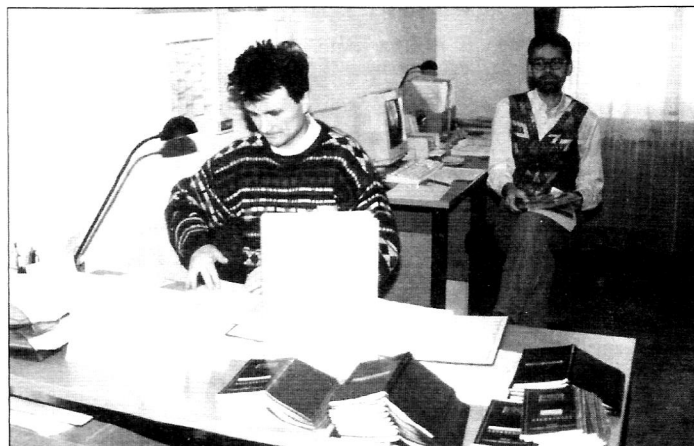
A főigazgatói iroda

Az eredeti szépségében helyreállított díszterem részlete

A Tanulmányi Osztály titkára, Szirtes András, valamint Nagy Sándor előadó

Baptista Világszövetség Vasárnapja • 2000. február 6.

Újpest • „Íme, az Úr szolgálóleánya”

Az ünnepi
istentiszteleten
szolgáló
énekkar

Ismét elmúlt egy esztendő a tavalyi BVSZ vasárnap óta. Legalábbis Újpesten... És, jóllehet az idén több új helyszínnel is bővült az ünneplés, igyekeztünk ugyanolyan odaadással készülni, mint tavaly. Reméltük, hogy testvéreink az idén is megtöltik imaházunkat. Valóban, a Dunakanyari Fúvószeneke gyülekezője alatt nagyon sok vendég érkezett. Öt órakor pedig telt ház előtt kezdett el *Boros Csaba* testvér imádkozni az este áldásaiért, majd bevezetőjében ismertette a fő gondolatkört, amelyet testvéreink már olvashattak a meghívóban: „*Leányok és asszonyok a Baptista Világszövetségben és gyülekezeteinkben*”. Az igei mottót pedig Lukács 1:38-ból vettük: „Íme, az Úr szolgálóleánya”. Ezen az estén a fő szerep a nőtestvéreké volt. Azoké, akik áldozatos munkát vállaltak és vállálnak gyülekezeteinkben. Azokról emlékeztünk meg, akik gyülekezeteinkben nem voltak vezetők, életük, szolgálatuk nem volt látványos, de megtették mindazt, ami tőlük telt, és amikor elköltöztek, nagy űrt hagytak maguk után. És, hogy ezeknek a bizonyágtételeknek minél személyesebb légköre lehessen, mindegyik „szolgálóleánynak” meghívtuk hozzátartozóit is.

A bevezető szavak után a leány- ill. gyerekkórus *Oláh Gáborné* vezényletével nagyon igényesen adott elő néhány énekfeldolgozást.

Ezután a prédikáció következett: *Szommer Hajnalka* a már említett igei mottó alapján három kérdésre építette prédikációját: Hol szolgáljon egy nő? Miért szolgáljon? Hogyan szolgáljon?

Az ígehirdetés után az összevont énekkar énekelt *Lőrikné Cserepka Eszter* és *Szilágyiné Mátyus Elvira* vezényletével.

Ezt követően *Gerő Sándorné* emlékezett meg *Helen Kellerről*. Arról az asszonyról, aki süketnéma és vak volt, de hűséges és zseniális segítője, *Ann Sullivan* támogatásával kitüntetéssel végzte el a Harvard Egyetemet. Hosszú élete során rengeteget utazott, előadást tartott (mert beszélni is megtanult), és síkraszállt a világtalanok sorsának javításáért.

Őt a Psalmus Énekegyüttes követte: testvéreink visszatérő vendégei ezeknek az alkalmaknak. Szuggesztíven, széles hangulati skálán mozogva, összeszokottan énekeltek, szolgálatuk egyben – az evangéliumi szöveg révén – bizonyágtétel is volt.

Egy riport keretében *Újváriné Szabó Anikó* újpesti lelképásztorné számolt be ausztráliai útjáról és a BVSZ Női Konferenciájáról. Elmondta, hogy ő a „Csáládi értékrend átalakulása a XXI. sz.-ra” címmel tartott előadást, amelyben lényegében a bibliai értékrendre hívta fel a figyelmet.

Papp Ferencné Beharka Célesztia (Újpest) személyében egy női diakónust is bemutatott *Boros* testvér. Testvérnőnk a gyülekezeti női munkákról

beszélt, melyek közül legfőképpen a látogatás fontosságát hangsúlyozta, mint amit a Biblia is ajánl, és amely a legjobb lehetőség arra, hogy egymást, egymás problémáit megismerjük, és segíteni tudjunk rajtuk. Hangsúlyozta a titoktartás fontosságát a lelkigondozásban.

Felfrissülésként újból fúvószene következett – testvéreink „hallhatóan” nagyon készültek erre az alkalomra –, majd együtt énekeltük el a „Feltámadt Hős”-t.

És következtek a megemlékezések...

Mónus Dánielné a csömöri misszió elindítójáról, *Prohászka Istvánnéról* szólt, akinek áldozatkészségénél talán csak hite volt nagyobb.

Simon Ernőné Újpestről *Révész Margit* alakját idézte fel. Elmondta, hogy testvérnőnk súlyos, veleszületett gerincbetegsége miatt egész életét vasfűzőben élte, de lelkében mindig erős, bölcs, derűs maradt, végig megállva a nagy tusát.

Varga Boldizsárné egykori dunaharaszti szolgálatából örzi szeretetében *Kiss Lajosné Pollák Zsófia* alakját. A gyülekezet mindenese, bölcs, derűs, előzékeny, szolgálatkész, küzdelmes élete ellenére figyelmességben megelőzhetetlen testvérnő volt.

Ifj. Cserepka Sándorné Vácról idézte fel *Lakati Zoltánné* életét. Vali néni különösen a gyermekmunkában tűnt ki, és abban az áldozatkészségben, ahogy saját otthonát mindig a közösség javára szentelte. Élete nem volt hosszú, de amit Ura rábízott, azt elvégezte.

Végül a zárzó és a közös ének után szeretetvendégség várt minden résztvevőt, a beszélgetés, emlékezés folytatott tovább...

Frittmann Zsombor

A népes
gyülekezet egy
része,
a karzaton a
Dunakanyari
Fúvószeneke

Baptista Világszövetség Vasárnapja 2000. február 4.

BVSZ vasárnap Erzsébeten

A 150 tagú
összevont
énekkar
szolgál

Akik eleget tettünk a Budapesti Missziókerület és a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet meghívásának és részt vettünk 2000. február 6-án a pesterzsébeti baptista imaházban a Baptista Világszövetség vasárnapja alkalmából rendezett ünnepi istentiszteleten, megtapasztalhattuk, hogy „mily jó és gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak”.

A dél-pesti és a missziókerület déli részén lévő gyülekezetekből (*Albertirsa, Ócsa, Dunaharaszti, Pilis, Szigetszentmiklós, Monor, Csepel, Pestlőrinc, Pestimre, Kispest I., Kispest II., Pesterzsébet*) mintegy hatszáz igehallgató és Istenünk áldásaira áhítózó lélek adta ékes bizonyosságát annak, amit a kezdőénekekben énekeltek: „Itt lenni, ó, mily jó nekünk”.

Az igehirdetés szolgálatát Dr. Almási Mihály egyházelnök testvér Zsidók 13:7-9, 17-18 igeversek alapján végezte.

Az igehirdetésből üzenet lehetett számunkra, hogy:

– „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz”.

– maradjon meg a jövőben is az a jellemzője és erőssége közösségünknek, mely megvolt a múltban és meg lehet a jelenben, a szélsőségektől mentes, szerény, alázatos, a közösségünk többségére mindig is jellemző biblicitás.

– soha nem volt annyi missziós lehetőségünk, mint amennyi adódik a jelenben és reményeink szerint adódhat a jövőben, így a mában elvégzett munka jó alapul szolgál a jövőre nézve, a mában elvégzett missziós munka lesz a jövő missziójának alapja.

– soha ne feledkezzünk meg vezetőinkről, gyülekezeti vezetőkről, előljárókról, lelkipásztorokról, országos vezetőinkről, a Világszövetség vezetőiről, bízunk bennük, hallgassunk rájuk és nem utolsó sorban imádkozunk értük!

Az igehirdetést követő szolgálatok a 103. zsoltár 1-2, 21-22 igeversek köré csoportosultak.

E jeles ünnepi alkalmon a jelenlévő gyülekezetek énekkaraiból alakult mintegy 130 fős összevont énekkar szolgált, és az elhangzott énekszámokat a különböző gyülekezeti énekkarok karvezetői vezényelték. Az orgonista szolgálatot ifj. Pátkai Imre testvér végezte.

Bizonyágtételeket hallgathattunk meg, elsőként Kissné Pető Anna lelkipásztor testvértől a 23. zsoltár alapján. Kiemelte, hogy gyermekkorától kezdődően úgy tapasztalta, közösségünkben van krisztusi hit, van Krisztus iránti és egymás iránti szeretet, és ez teszi élővé közösségünket. Másodikként Bodóczki Antal misszionárius testvér számolt be 1998 óta a kárpátaljai magyarok között végzett szolgálatáról. 2000-re hét gyülekezet vált élő gyülekezetté, több új imaterem épült, és több imaterem lett felújítva, a kárpátaljai fiatalok közötti munka szépen virágzik. Testvérünk köszönte a múltban és jelenben kapott támogatásokat, és kérte, hogy a jövőben se feledkezzünk meg Isten áldását kérni a Kárpátalján végzett missziómunkára.

Kovács Pálné testvérnő és Zolcsák Ottó testvér szavalata, valamint két zene-szolgálat, egy hegedűtrío, *Jobbágy Boglárka, Jobbágy Levente* és *Jobbágy Andor* előadásában, illetve egy zongora szolgálat ifj. Pátkai Imre testvér előadásában tették áldásosabbá alkalmunkat.

Az istentisztelet
végén egymás
kezeit fogva
énekel a
gyülekezet

Pátkai Béla missziói titkár testvér előadásában Márk 16:14-20 igeversek alapján elmondta, hogy a 2000. esztendő a magyar Baptisták Világszövetségének ajánlása alapján az evangélizáció éve. Legyen életünk célja a bátor bizonyosságtevés, mutassuk be embertársainknak Jézus Krisztust, és mindezt ne csak szóban, hanem életünkkel is tegyük, valamint mindezekért sokat imádkozzunk!

Ezután egy vetített képes beszámolót nézhettünk meg a Világszövetség ausztráliai konferenciájáról, majd Szenczy Sándor testvérem, a Szeretetszolgálat elnökének beszámolóját hallgathattuk meg. Szenczy testvér elmondta, hogy különös érzéseket keltettek benne a következő szavak: család, közösség, imádkozás. Ha a mi életünkben Jézus Krisztus van a fő helyen, akkor megvalósíthatjuk magunkat

Szenczy Sándor testvér a BVSZ
ausztráliai konferenciájáról beszél

a családjunkban, közösségünkben, gyülekezetünkben, egyházunkban. Nagyon fontos, hogy mindezeknek a folyamatoknak az imádkozás legyen a kiindulópontja. Imádkozunk vezetőinkért, és ezáltal megláthatjuk vezetőinkben Krisztust!

Dr. Almási Mihály testvér imádságra buzdítása nyomán különböző gyülekeze-

Baptista Világszövetség Vasárnapja

tek lelkipásztorai, presbiterei, diakónusai kértek áldást gyülekezetekre, gyülekezeti vezetőkre, lelkipásztorokra, országos közösségünk vezetőire, a Világszövetség vezetőire.

Mindannyiunk érzéseit fejezte ki a záróének: „Áldjad, én lelkem, a dicsőség örök királyát...”

Az istentiszteleti alkalom után fogalmazódott meg bennem néhány gondolat, amit szeretnék közreadni. 2000-ben, a millennium és az evangélizáció évében hiszem, hogy mindannyiunknak van missziós feladatunk családjunkban, gyülekezetünkben és egyházunkban. Segítünk egymásnak, imakarjainkon hordoz-

zuk egymást, családtagjainkat, gyülekezetünk tagjait, vezetőket, elöljárókat, diakónusokat, presbitereket, lelkipásztorokat, országos vezetőinket, a Világszövetség vezetőit. Forrjunk össze, legyünk egységesek Jézus Krisztusban, képviseljük jól és mutassuk be Jézus Krisztust mint személyes megváltónkat a világnak, hogy lássák meg embertársaink: Jézus Krisztus mellett, az ő közelében jó élni, jó és kívánatos hívő keresztyén embernek lenni, jó és kívánatos baptistának lenni, a baptista közösséghez tartozni!

Legyen ez életcélunk, és betöltésében segítsen mindannyiunkat a mi Urunk!
ifj. Horváth László

A világ baptistáival ünnepeltünk együtt Székesfehérváron is

A Dunántúli Missziókerület egyik központja Székesfehérvár. Február 6-a, a Baptista Világszövetség vasárnapja ünnepi alkalom volt gyülekezetünk számára, mert a délelőtti istentiszteleten 12 újonnan megválasztott elöljárót állítottunk szolgálatba. Elöljáróinkat a felelősségteljes szolgálatra vendégünk, *Marosi Nagy Lajos* testvér, a Diakónus Bizottság elnöke, valamint *B. Mészáros Kálmán* helyi lelkipásztor testvér imádsággal iktatta be.

Délelőtti igehirdetésében Marosi testvér az 1Thesszalonika 5:12–24 igék alapján szolgált. Jézus Krisztusról beszélt, idézve a Baptista Világszövetség 18., melbourne-i világtalálkozójáról ajándékba kapott film címét: „Az Ember, aki a millennium háttérében áll”. Az időszámítás Jézus Krisztust helyezi a történelem középpontjába. „Te hova állítod életedben Jézust?” – hangzott mindenki felé a kérdés. A baptisták világtalálkozóján osztogatott filmből – amely a közismert Jézus film egy rövidített változata – azt a képet elevenítette fel az igehirdető, amikor Jézus elhívta tanítványait és átölelte őket. Ez új elöljárókhöz szólva biztatta testvéreinket a bátor szolgálatra, hisz a megbízatással együtt jár a megbízó Úr bátorítása is: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!” A thesszalonikai levélből választott igék alapján a tanítás az új szolgálattevőkhöz és a gyülekezet tagjaihoz egyaránt szólt. „Becsüljük meg egymást”, „Éljetek egymással békességben!” Úgy lehetünk birtokában az Isten szerinti vezetőik tulajdonságainak – türelem, bátorság, erő, öröm, imádság –, ha lelkünk összeköttetésben van Isten Lelkével. Az elöljárók munkája akkor lehet hiteles, ha a „Békesség Istene” szenteli meg, Ő teszi rá a pecsétet és tesz alkalmatlansá-

gunk ellenére alkalmassá a szolgálatra – fejezte be igehirdetését a Diakónus Bizottság elnöke. Délelőtti alkalmunkat úrvacsorai közösség zárta, amelyet B. Mészáros Kálmán lelkipásztor vezetett.

A délutáni istentiszteleten ünnepi megemlékezés keretében gondoltunk a világ baptistáira. Marosi Nagy Lajos testvér, aki a Baptista Világszövetség Férfi Szakosztályának európai alelnöke is, előadásban ismertette a Baptista Világszövetség munkáját az 1905. évi alakulástól napjainkig. Írásvetítón elemeztük a világszövetség emblémájának mondanivalóját, ismerkedtünk a különböző földrészekén élő hittestvéreink számával, a világtalálkozók helyszíneivel és a világszövetség szervezeti felépítésével. A baptisták hazai szolgálatára utalva Marosi testvér úgy fogalmazott, hogy munkánk akkor lehet eredményes, ha úgy, mint egy család, szeretetközösséggé formálódunk, és közöttünk a „mindenki egyért, egy mindenkiért” elv érvényesül. „Ne veszítjük el baptista misszióink jövőjébe vetett reményességünket” – ezekkel a szavakkal zárult az ünnepi megemlékezés.

A nap folyamán többször is elénekeltek *Gerzsenyi László* testvér új énekét *Tóka Szabolcs* testvér kíséretével, amely a BVSZ vasárnap éneke volt Fehérváron: „Jertek, magasztaljuk mind a szívünk mélyéből az Úr nevét!”

Gondoljunk egymásra! – ez volt az istentisztelet befejező szakaszának jelszava, amelyet B. Mészáros Kálmán lelkipásztorunk, a Dunántúli Missziókerület elnöke vezetett. A különböző földrészekén élő hittestvéreinkért egy-egy testvérünk imádkozott, és így képzeletben kiábrázoltuk azt a kört, amelyben megfogtuk egymás kezét.

Szabó Tibor
Fehérvári Hírnök

Békehírnök

A MAGYARORSZÁGI
BAPTISTA EGYHÁZ HIVATALOS
LAPJA

Alapítási év: 1895

Felelős szerkesztő:

Nagy Imre

Felelős kiadó:

Dr. Almási Mihály

Tördelőszerkesztő:

Papp Szabolcs

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

1068 Budapest VI., Benczúr u. 31.

Telefon: 352–9993; Fax: 352–9707

E-mail: bekehrnok@mail.datanet.hu

Előfizetés és terjesztés:

Telefon: 352–9993/172

Csekkzámlaszám: 11706016–22163851

Kéziratot nem örzünk meg,
és nem adunk vissza.

Nyomtatás: MA-PRINT Bt.

Telefon: 226–5540

Felelős vezető: Mayer Gábor

HU ISSN 0133–1256

Ár: 65,- Ft

A Békehírnök az alábbi címen
olvasható az Interneten:

<http://www.extra.hu/bekehrnok/>

MEGJELENT
2000-ben, a millennium és az
evangélizáció
évében

Kiadja:

a Magyarországi Baptista Egyház

Központi iroda és gazdasági hivatal:

1068 Budapest VI., Benczúr u. 31.

Telefon: 352–9993, 343–0618

Fax: 352–9707

Gazdasági igazgató:

dr. Szabó Zoltán

E-mail:

baptist.convention@mail.datanet.hu

A Magyarországi Baptista Egyház
elnöke:

Dr. Almási Mihály

főtitkára:

Mészáros Kornél

Előfizetési díjak belföldre:

	Egyéni	Csoportos
Félévre:	1.700,- Ft	1.500,- Ft
Egy évre:	3.200,- Ft	2.900,- Ft

Előfizetési díjak külföldre:

	Egyéni	Csoportos
Hetenként		
postázva:	10.000,- Ft	8.000,- Ft
légipostázva:	10.800,- Ft	8.600,- Ft
Négyhetenként		
postázva:	5.100,- Ft	4.100,- Ft
légipostázva:	5.700,- Ft	4.600,- Ft